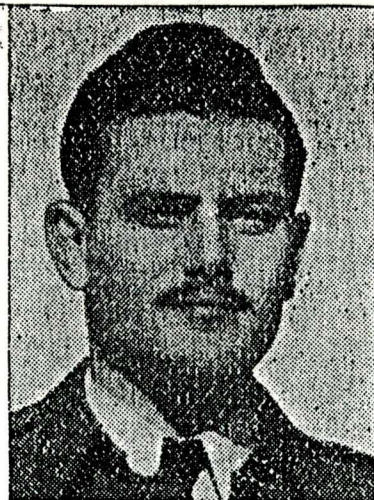

שיינבוים יריב

בן בנימין וברוריה. נולד ב-17.4.1923 בכפר-גלעדי. בשנתו הראשונה חלה והוריו נאלצו לעזוב את הגליל ועברו לקיבוץ תל-יוסף ואחר-כך התישבו בעפולה. סיים את לימודיו בבית-הספר המחוזי בכפר-ילדים ורצה להיכנס לבית-הספר לדאיה שבכפר, אך הוריו לא הרשו לו בגלל גילו הרך. לאחר שנתים של לימודים בבית-הספר הימי בחיפה עבר את הקורסים לדאיה בכפר-ילדים והחליט להיות טייס. קיבל סטיפנדיה מהקלוב הארצי לתעופה ולמד טיסה מוטורית בלוד. במלחמת-העולם השנייה הגיש בקשה לשלטונות הצבא הבריטי להתקבל לבית-ספר לטיס באנגליה, עבר בחינות וחיכה לבוא תורו. במשך כשנה עבד כנהג באוטו-משא ובבנין שדה-התעופה במטולה. בשנת 1942, כאשר התקרבה המלחמה לשערי הארץ, החליט להתגייס לחיל-התעופה הבריטי כחייל פשוט עד אשר יתקבל לבית-הספר לטיס. ערב התקפת האויב באל-עלמיין נשלח למצרים, שם שירת כחדשיים בפלוגת-עוזר של חיל-התעופה האוסטרלי עד אשר הגיעתו הידיעה כי נתקבל לבית-הספר באנגליה. לאחר נסיעה רבת-סכנות במשך חמישה חדשים דרך אפריקה הגיע לאנגליה. היה יהודי יחיד בקורס, ולא אחת הביע במכתביו את רצונו שלא לבייש את העם היהודי והדור הארצישראלי. נוסף ללימודי הטיס עבר את בחינות-הבגרות ועסק בספורט כהמשך לפעולתו בארץ ב"הפועל" ואף קיבל אותות-הצטיינות על הישגיו באתלטיקה קלה. סיים את לימודיו והיה לקצין-תעופה וטייס במטוס-קרב. בשנת 1946 נשלח להודו ובדרכו לשם שהה בארץ. השתתף במועצה הכללית לתעופה ובאסיפת-עם בעפולה וסיפר על רשמיו, רשמי טייס עברי בצבא הבריטי. בהודו השתלם במקצועו וקיבל רשיון טייס באוירון-נוסעים. לאחר חמש שנות שירות בצבא השתחרר וחזר הביתה כשהוא נושא בלבו תכניות לפיתוח הטיס בארץ. נשא אשה והיה לאב. עבד בשדה-התעופה בלוד. עם הכרזת המדינה התגייס לחיל-האוויר הישראלי. השתתף בפעולות בנגב ובגוש עציון בהעברת פצועים ותחמושת באוירונים הקטנים הבודדים שהיו אז וחיכה לגדולים שיגיעו. נפל בר"ח אייר תש"ח (10.5.1948) באבו-גוש, יום בו התחוללו קרבות קשים לפריצת הדרך לירושלים. יריב בא עם מטוסו וחמישה חברים לעזרת הלוחמים בשער-הגיא; בבית-מחסיר. היום היה מעונן וקשה לפעולת הטיס. שעה ארוכה חג עם מטוסו עד אשר זיהה את המטרה, וכאשר השליך את הפצצות זנק המטוס, נפל והתרסק על יושביו. נקבר בקרית-ענבים ב-23.9.1948. הניח אשה ובת. אחרי מותו הועלתה דרגתו הצבאית לדרגת פקד-טיס.